

Sagen er opført eventuelt, fordi Betænkningen ikke har foreligget i den foreskrevne Tid. Hvis ingen Indsigelse fremkommer imod dens Foretagelse, vil jeg imidlertid anse Samtykket til, at den foretages, som meddelt. (Ophold). Det er altsaa meddelt.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1150 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Berg): Jeg skal tillade mig at henvise til Betænkningen, hvor jeg antager, at man vil finde Udvalgets Stilling saaledes begrundet, at man kan stemme for det eneste Ændringsforslag, Udvalget har stillet, og for Lovforslagets videre Fremme.

Bajer: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er det i Anledning af et Andragende, som jeg indbragte her i Folkethinget den 11te Oktober. Dengang behandlede dette Lovforslag i det andet Thing, og jeg vidste ikke, om der her vilde blive nedsat Udvalg om denne Sag, og jeg begjærede derfor Andragendet tilstillet Udvalget for Andragender og bad om, at det senere maatte blive overfendt til det Udvalg, som eventuelt maatte blive nedsat her i denne Sag. Da jeg ikke veed af hvilken Grund — maaske var det af en Forglemmelse — Andragendet er kommet saa sent til Udvalget for Invalideloven, at det ikke har kunnet tage det under Behandling, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Forbindelse, jeg tror, der er imellem denne Sag og Andragendet, som er undertegnet af 117 afskedigede Underofficerer af Landhæren, som ere pensionerede efter Pensionsloven 1851. I Udvalgets Betænkning henstilles det til Overveielse, om der ikke burde gjøres Noget for Kombattanter fra vore sidste Krige, hvis Helbredstilstand og Trang, uden at de kunne komme ind under den Bestemmelse, som er omtalt ovenfor, staar i Forbindelse med deres Deltagelse i Krigstjenesten. Dette er netop Tilfældet med disse Folk, af hvilke mange have tjent fra Konfirmationsalderen, indtil de vare 30—40 Aar. Det er Tilfældet med

flere af disse, at de i Krigen have paadraget sig Svaghed, men at man af Medlidenhed har ladet dem tjene længere. De have derfor ikke opnaaet Invalidunderstøttelse, skjøndt maaske flere af dem kunde faae det, men de ere blevne pensionerede. Jeg tror, at det er kun et forholdsvis meget ringe Antal, der her er Tale om, og det er et Antal Personer, som aftager Aar for Aar. Jeg skal kun bede det meget ærede Udvalg om at ville tage denne Sag under nærmere Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, og jeg haaber, at det da vil finde Anledning til at henvise Andragendet til Ministerens Overveielse.

Th. Nielsen: Jeg kan ikke Andet end udtale min Tak til det ærede Udvalg for den oplysende Betænkning, som her foreligger. Thi der har for mig været noget Beshynderligt i den Gang, Invalideloven er kommen ind paa i den sidste Tid. Da vi havde 1ste Behandling af dette Lovforslag her i Thinget, udtrede der sig ligesom en vis Kulde overfor selve Invalideloven. Der har i den sidste Sommer været en livlig Agitation eller ialtsald en Agitation for at skaffe en forhøjet Invalidforsørgelse. Man var ikke meget langt fra at give det Udseende af, at Rigsdagen og særlig Folkethinget har viist sig uwillig overfor Invaliderne, og jeg kunde ikke Andet end forundre mig over, at man nu fra den anden Side var bleven saa ivrig for at skaffe Invaliderne Forsørgelse, medens der tilsyneladende var en vis Kulde overfor Sagen her, hvor man tidligere har taget sig saa varmt af den. For mig var der noget Beshynderligt i hele denne Stilling, men dette er jo nu blevet fuldstændig klarert ved den Betænkning, her foreligger; thi det kan jeg forstaa, at de ærede Herrer, som have haft en saa stor Andel i Loven af 20de November 1876, ikke kunne Andet end blive ubehageligt berørte ved den Agitation, som helt igjennem hviler paa en Misforstaaelse, thi for de Herrer, der have haft saa stor Andel i den nævnte Lov, maa det være aldeles klart, at denne Agitation hvilede helt igjennem paa en Misforstaaelse, og ikke alene denne Agitation, men selve det Lovforslags Motiver, som vi her forhandle, hvilede paa en Misforstaaelse, efter hvad der nu er gjort tydelig og klart Rede for i Betænkningen ganske objektivt, som det forekommer mig med Kjendsgjerningernes ubøielige Logik; thi det skal man dog neppe kunne negte, at navnlig dette Thing ialtsald i en lang Aarrække har haft fortrinnsvis Die for at skaffe Invaliderne nogenledes gode Kaar. Jeg mindes saaledes tydelig, hvorledes vi i